

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 08 jun 2012. god.
Ref. br.: RK248/12

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI30/10

Podnosilac

Belkize Mustafa

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova,
A. br. 852/2009 od 24. marta 2010. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija.

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Belkize Mustafa iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Kosova, A. br. 852/2009 od 24. marta 2010. god.

Pravni osnov

3. Zahtev je zasnovan na članu 113. stavu 7. Ustava, čl. 46, 47, 48. i 49. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. stavu 2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Predmetna stvar

4. Podnosilac zahteva tvrdi da je došlo do kršenja čl. 3. [Jednakost pred zakonom] i 51. [Pravo na zdravstvenu i socijalnu zaštitu] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Postupak u Sudu

5. Podnosilac zahteva je 7. maja 2010. god. podneo zahtev Sudu.
6. Predsednik je 14. septembra 2010. god. imenovao sudiju prof. dr Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Iliriana Islami, Gjyljeta Mushkolaj i Robert Carolan.
7. Sud je 11. decembra 2010. god. i 14. januara 2011. god. poslao dopise MRSZ-u tražeći razjašnjenje u vezi sa određenim delovima zahteva.
8. Sud je 18. januara 2011. god. dobio odgovor MRSZ-a.
9. Nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je 16. maja 2011. god. iznelo preporuku Sudu u punom sastavu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Odeljenje penzijske uprave Kosova (u daljem tekstu: OPUK) Ministarstva rada i socijalne zaštite (u daljem tekstu: MRSZ) je 21. oktobra 2005. god. donelo odluku kojom se podnosiocu zahteva retroaktivno priznaje pravo na penziju za lica sa ograničenim sposobnostima od 1. januara 2004. god., u iznosu od četrdeset evra (40€). U odluci je takođe navedeno da će nakon tri (3) godine od dana sticanja prava Ministarstvo pozvati gđu Mustafa u cilju ponovnog razmatranja.
11. OPUK MRSZ na osnovu ocene lekarske komisije, koja je ocenila da kod podnosioca zahteva ne postoji potpuna i stalna ograničena sposobnost, je 12. jula 2007. god. donelo odluku kojom je odbijen zahtev gđe Mustafa za penziju za lica sa ograničenim sposobnostima.
12. OPUK MRSZ je 11. decembra 2007. god., nakon preispitivanja dokumenata, žalbe, lekarskih izveštaja i ocene prvostepene i drugostepene lekarske komisije, ustanovio da ne postoji dovoljno dokaza da gđa Mustafa ispunjava zakonske uslove da bude korisnik penzije za lica sa ograničenim sposobnostima i sledstveno doneo odluku da odbije njenu žalbu kao neosnovanu.

13. U nedostatku dokumentacije i usled neažurnosti MRSZ-a u dostavljanju navedene dokumentacije na zahtev Vrhovnog suda, Vrhovni sud Kosova je 27. maja 2009. god. doneo presudu A. br. 1287/2008, usvajajući tužbu gđe Mustafa, koja je podneta protiv rešenja Komisije za žalbe MRSZ od 11. decembra 2007. god. i poništavajući navedeno rešenje.
14. Komisija za žalbe za penzije za lica sa ograničenim sposobnostima OPUK MRSZ je 5. avgusta 2009. god., postupajući po presudi Vrhovnog suda A. br. 1287/08, donela rešenje kojim je kao neosnovana odbijena žalba gđe Mustafa za priznavanje prava za penziju za lica sa ograničenim sposobnostima i potvrđena odluka lekarske komisije na prvom stepenu kao u potpunosti osnovana prema Zakonu o penzijama za lica sa ograničenim sposobnostima 2003/23 (u daljem tekstu: ZPLOS).
15. Vrhovni sud Kosova je 24. marta 2010. god na osnovu prateće dokumentacije doneo presudu A. br. 852/2009 kojom se odbija tužba gđe Mustafa koja je podneta protiv rešenja Komisije za žalbe MRSZ od 5. avgusta 2009. god.
16. U istoj presudi Vrhovni sud naglašava da su lekarske komisije, osnovane od strane MRSZ saglasno članu 3. stavu 2. ZPLOS-a, u sastavu lekara specijalista odgovarajuće struke, nakon ocene lekarske dokumentacije i rezultata direktnog pregleda, ustanovile da kod podnosioca zahteva ne postoji potpuna i stalna ograničena sposobnost. Stoga je Vrhovni sud ustanovio da je OPUK MRSZ, odbijajući tužbu tužioca, na pravilan način primenio materijalno pravo kada je ustanovio da gđa Mustafa ne ispunjava kriterijume predviđene u članu 3. ZPLOS za sticanje prava na penziju za lica sa ograničenim sposobnostima.

Navodi podnosioca zahteva

17. Podnosilac zahteva navodi da je došlo do kršenja člana 3. Ustava, koji garantuje jednakost pred zakonom.
18. Podnosilac zahteva takođe navodi da je došlo do kršenja člana 51. Ustava, koji propisuje da zdravstvena zaštita i socijalno osiguranje treba da budu regulisani zakonom.

Preliminarna ocena prihvatljivosti

19. Kako bi bio u mogućnosti da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom o radu.
20. Vezano sa tim Sud podseća da prema pravilu 36. stavu 1. tački c): „*Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve samo ako zahtev nije očigledno neosnovan*“.
21. Pravilo 36. stav 2. Poslovníka o radu dodatno propisuje:

„Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

- a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili*
- b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili*
- c) da podnosilac zahteva nije žrtva kršenja prava zagantovanih Ustavom, ili*

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju“.

22. Podnosilac zahteva nije dostavio nijedan *prima facie* dokaz koji navodi na kršenje njegovih Ustavnih prava (vidi Vanek protiv Slovačke Republike, odluka ESLJP u vezi sa prihvatljivošću zahteva, br. 53363/99 od 31. maja 2005. god.).
23. Ustavni sud u ovom slučaju takođe treba da naglasi da po Ustavu nije njegova dužnost da deluje kao apelacioni sud ili sud četvrte instance u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače zakon i primene odgovarajuća pravila procesnog i materijalnog prava (vidi *mutatis mutandis* Garcia Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, § 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-1).
24. Ustavni sud samo može razmotriti da li su dokazi predstavljeni na način, kao i da li je postupak uopšte, gledajući u celini, obavljen na isti način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, između ostalih izvora, Izveštaj br. 3 Evropske Komisije o ljudskim pravima u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, Zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
25. U konkretnom slučaju podnosiocu zahteva je pruženo nekoliko mogućnosti da iznese svoj slučaj i ospori tumačenje zakona, za koje je smatrala da je pogrešno protumačeno, pred MRSZ Vrhovnim sudom. Nakon razmatranja upravnog postupka i slučaja u Vrhovnom sudu u celini, Sud ne primećuje da su odgovarajući postupci na bilo koji način bili nepravedni ili ukaljani arbitrarnošću (vidi *mutatis mutandis*, Shub protiv Ukrajine, Odluka ESLJP o neprihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
26. Stoga, Sud zaključuje da je zahtev očigledno neosnovan u smislu pravila 36. Poslovnika o radu.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, shodno članu 113. stavu 7. Ustava, članu 27. Zakona i pravilu 36. Poslovnika o radu, jednoglasno,

ODLUČUJE

- I. DA ODBIJE zahtev kao neprihvatljiv;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

